

به منظور تحت کنترل در آوردن اطلاعات اقلام جاری يك موسسه یا ارگان و یا يك نهاد خصوصی یا دولتی که مهمترین موجودیت کالایی آنها اقلام سرمایه ای و در گردش عملیات (غیرتولیدی) می باشد لازم است سیستمی برای ایجاد زبان مشترک بین واحدها مورد استفاده قرار گیرد. سازمانهای با فواره بانکها، شهرداریها، وزارتخانه ها (امور اداری) و ... که فقط مصرف کننده کالا بوده و به عبارتی سازمان خریدار محسوب می شوند و عملیاتی خارج از فرآیندهای کالایی در دستور دارند می تواند اطلاعات پایه کالاها (اثاثیه، اقلام مصرفی، ابزار آلات و ...) را در مکانیزمی مدیریت نمود و برای استفاده در سیستمهای اداری، مالی، تعمیرات و نگهداری و ... آماده کرد. عمده فوایدی که استفاده از این مکانیزم برای این سازمانها حاصل می نمایند عبارتند از:

- صرفه جویی اقتصادی از حیث مدیریت اقلام سرمایه ای و در گردش
- ایجاد زبان مشترک بین واحدها
- ایجاد منبع قابل اطمینان مراجع (شرکتها) برای عملیات سفارش و تدارک
- کاهش تنوع اقلام در کل سازمان و مدیریت سرمایه ها
- امکان تحلیل خرید اقلام
- امکان تحلیل مصرف اقلام
- تحلیل عملیات مدیریت اموال و انبارداری

